A°. 1837. N°. 86.

Saturdag, den 28sten October.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Advertentiën.

(35195) A. SALOMONS, zal aanstaande Woensdag 's nademiddags om 4 ure, op Vendu verkoopen, ten huize van Mevrouw de Wed. Jb. LIONARONS, aan de *Gravenstraat*, voor rekening die het mogte aangaan:

Hollandsch Linnen; Estopille; Batist Katoen; Salempoeris; Satinet; Chirtings; Foulards; Zwitsersche Manufacturen; Neurenberger KRAMERIJEN; Kralen; Sleepnetten; Vermicille; Malaga Rozijnen en diverse andere GOEDEREN, dewelke ter bezigtiging zullen zijn de dag vóór en op den verkoopdag.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten, de Nederlandsche Schoner Bucklebury, Kapt. F. Gregory, van de Marowijne, hebbende 5 dagen reis. Passagiers: de Heeren M. Berliner en W. Renner.

Idem, de Nederlandsche Sloep Trafalgar, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 2 dagen reis. Passagiers: de Slavinnen Trijntje, Willemijntje, Mary, Catharijntje en Elisabeth.

UITGEKLAARD.

Den 21sten, de Nederlandsche Schoener Aurora, Kapt. J. A. de Hazeth, naar Curaçao.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Dingsdag den 24 October 1837.

De Buitengrond HANNA'SLUST, gelegen aan het verlengde Pad van Wanica; aankomende P. A. ELIAZER. — *f* 350. Opgehouden.

—

Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.

Donderdag den 26 October 1837.

Het Erf met de daarop staande Gebouwen, staande en gelegen aan de Gravenstraat, La. B. No. 17. *f* 305. — P. VAN LEEUWEN.

Mengelingen.

ANEKDOTE WEGENS RABENER.

—

De bekende hekelschrijver *Rabener* was eenigzins week van gestel, en derhalve zeer gevoelig voor alles, wat slechts in de verte naar smart geleek. Toen hij, tegen het einde zijns levens, eenige van die aanvallen kreeg, die naderhand in de daad zijnen dood veroorzaakten, kwam hij met zijnen geneesheer overeen, »dat »deze, zoodra hij gevaar bespeurde, hem »zijnen dood niet mondelijk aanzeggen, »maar in plaats daarvan slechts zijnen »biechtvader medebrengen zoude. Deze »stilzwijgende kennisgeving zoude dan »minder schrik en tevens meer nut te »weeg brengen."

De Arts beloofde het, bleef hem voortdurend bezoeken, en bragt den zieken weldra merkelijk tot herstel. Op zekeren dag, bij zijnen gewonen voormiddagstoer, ontmoette hij, aan de huisdeur van onzen dichter, den Predikant R**, welke hem vroeg: tot wien hij ging?

»Tot den Accijsraad *Rabener*."

»Hoe? *Rabener* ziek? en dat weet ik »niet eens? Is hij reeds lang onpasselijk?"

»Ja, reeds een geruimen tijd."

»Wel, dan ga ik met u." De doctor, niet denkende aan de afspraak, liet zich dit welgevallen; maar de zieke, wiens geheugen op dit oogenblik, gelijk natuurlijk, trouwer was, herinnerde zich dezelve des te beter.

»Ha, gij komt mede?" riep hij, toen hij den geestelijke zag binnenkomen: »Ik »versta het sein. Kom nader, Heer *Pas»tor!* Nog heb ik u niet doen tot mij »roepen; maar gij zult mij, zoo al niet »geheel voorbereid, toch tot de afreis »niet onwillig vinden."

De doctor, hem de pols voelende en vrij wel bevindende, vroeg wat hij daarmede meende, er bijvoegende »dat hij »zich verheugde, hem zoo redelijk te vin»den."

»Regt zoo, mijnheer! regt zoo." Zeide *Rabener*: »Dat is de taal, waaromtrent »wij overeenkwamen. — Ik zie, dat gij »voor een spoedig en doodelijk instorten »vreest."

Eerst nu dacht de Medicus aan de afspraak; verzekerde hoog en heilig, dat dit, wat den zieke opzet scheen, geheel toevallig was; maar het kostte vele moeite, eer de zieke hem geloofde, en de indruk van dezen misgreep bragt hem verscheidene dagen achteruit.

—

SLIMME ZET.

—

Terwijl men bezig was met den Pont-Neuf te Parijs te voltooijen, zagen de aannemers, daar zij te zamen hun middagmaal hielden, eens eenen man, die zonder een woord te spreken, en, naar het scheen, in diepe gedachten verzonken, op deze brug heen en weder wandelde. Zij vermoedden in hem iemand, die kennis van dat werk had, en noodigden hem, om met hen te eten. Onze vriend liet zich dat niet tweemaal zeggen, daar hij sedert veertien dagen geen goed middagmaal gedaan had. Na den eten zeiden zij hem: »dat zij wel be»speurd hadden, dat hij het een of an»der in hun werk had opgemerkt, het »welk hun misschien van nut konde »zijn...." »Ik overwoog daar bij mij »zelven," antwoordde hij, die zijn doel bereikt had, »dat gij zeer verstandig »gehandeld hebt met deze brug in de »breedte van de rivier te leggen; want »zoo gij dezelve in de lengte genomen »hadt, zoudt gij hem voorzeker zoo »spoedig niet hebben afgekregen."

DE ELLENDEN DER WEELDE.

—

Dat is, om u ieder uur een bedelbrief te zien overhandigen, terwijl gij een nijdigaard genaamd wordt, als gij er geen *fiat* op geeft.

Dat is, om een kalkoen te eten en wijn te drinken, tegen een duurder prijs dan uwe buren.

Dat is, om hooger geschat te worden als men waard is en uitgelagchen te worden als gij het zegt.

Dat is, om eene toeveeging van guldens, eene vermindering van genoegens en eene vermenigvuldiging van zorgen te erlangen, om in eene deeling onder spilzieke erfgenamen te eindigen.

Dat is, om interest bij kapitaal te voegen, tot dat gij interest zonder kapitaal bezit.

Dat is, om den kleedermaker die uwe kleederen bedorven heeft, te betalen en de ambachtslieden voor hetgeen zij door bedriegerij of overdaad verspillen schadeloos te stellen.

Dat is, om nimmer eens een gemakkelijke rok of schoenen aan te kunnen hebben.

Dat is, of om een huwelijk om geld aan te gaan, of om eene vrouw te hebben, die u altijd haar huwelijksgoed voor oogen werpt.

Dat is, om voor niets afgunst, doch vriendschap voor geld te kunnen krijgen.

Dat is, om eene zieke vrouw en ongezonde kinderen te hebben.

Dat is, om op een schraal wijntje genoodigd te worden, ten einde op uwe beurt beteren te kunnen voorzetten.

Dat is, een knorrig wijf te erlangen, omdat een ander een hooger vederbos of een fraaijer diamant bezit.

Dat is, zoons op school te hebben, die de wijsheid koopen en dochters, wie het hoofd omdraait door de vleijerij van eenige dwazen.

Dat is, in uwen slaap door het droomen van brand verontrust te worden en de vrede uws gemoeds van een koeltje te zien afhangen.

Dat is, om door uwe betrekkingen u eenen spoedigen dood en een groot vermogen te zien toewenschen.

Dat is, door u de tranen uwer weduwe te verzekeren, door hare fortuin van haren weduwstaat afhankelijk te maken.

Dat is, om zijn hart te verkleinen en zijn geweten uit te zetten.

Dat is, om grooter verleidingen dan de overigen op aarde te moeten doorstaan; en de intrede in een betere wereld moeijelijker dan voor eenig ander mensch te vinden.

Dat is, om een glimlach van een schuldenaar en de vleijerij van eenen schelm te kunnen koopen.

Dat is, veel commissie-geld onder zich te hebben, en geene Wissels te kunnen erlangen.

DE MAGT DER GEWOONTE.

Toen *Chin-Yang*, de kuische, den troon van China beklom, schonk hij de vrijheid aan alle diegenen, welke de vorige Keizer, onwettig, in de rijksgevangenissen had doen opsluiten. De in vrijheid gestelden vonden naauwelijks woorden, om aan hunnen redder hunnen dank te betuigen: slechts één van dezelven vond in zijn hart geene opwekking tot erkentenis, daar hij veeleer, door de slaking zijner banden, zich ongelukkiger gemaakt, dan uit eenen staat van ellende verlost, zag. Ootmoedig wierp hij zich derhalve aan 's Keizers voeten neder, en sprak hem dus aan:

»Vader van het rijk! Zie hier voor u »eenen ongelukkigen, gebukt gaande »onder den last van twee en tachtig »moeijelijke jaren. Sedert mijn twee en »twintigste jaar heb ik mijnen leeftijd »doorgebragt in eenen donkeren kerker, »werwaarts ik, zonder een wettig von»nis, niet dan wegens eene verdichte »misdaad, verwezen werd. Meer dan »zestig jaren nu reeds afgescheiden van »de wereld en het daglicht, en gedom»peld in eenzaamheid en duisternis, heb »ik met mijnen ongelukkigen toestand »mij zoo gemeenzaam gemaakt, dat mij »dezelve eindelijk geheel en al niet meer »bezwaarlijk viel. Om die rede heeft het »geschenk der vrijheid, voor welk de »medegenooten van mijnen rampspoed »naauwelijks woorden vinden om u dank »te zeggen, mij noch verkwikt noch ge»lukkig gemaakt. Door het licht van den »dag, welk ik zoo lang heb moeten ont»beren, pijnlijk aangedaan, ja verblind, »dwaalde ik rond op de straten, om »eenen vriend te zoeken, die mij kende »en mij den weg wees. Maar alle de »vrienden mijner jeugd, en insgelijks »alle mijne bloedverwanten, zijn van »het tooneel der wereld verdwenen. »Niemand bestond meer, die zich mijner »herinnerde. De wijde wereld, met »alle hare heerlijkheid en vreugde, is »derhalve voor mij niet verkieslijk boven »mijnen kerker. Zij is voor mij slechts »eene *andere* eenzaamheid, dan die! »welke ik sedert zestig jaren bewoon. »Vergun mij derhalve, groote Keizer, »o vergun mij het gering overschot mijner »jaren door te brengen, waar ik mijne »jeugd en mannelijken ouderdom door»leefde! — De muren der gevangenis zijn »mij dierbaar geworden. Het komt in »geene vergelijking, dat ik, tusschen »dezelve, geruster leefde, dan in de »schitterendste van uwe paleizen."

Tranen schoten den Keizer in de oogen, en hij trachtte den grijsaard deszelfs zonderbare bede te doen vergeten. Maar toen deze daarvan, zoo min als van de gronden zijner begeerte, was af te brengen, gaf eindelijk de Vorst zijne inwilliging; maar liet nu den zonderbaren (of ook niet zonderbaren?) grijsaard ten minsten dagelijks met spijze en drank behoorlijk verzorgen en verkwikken.

Wij herinneren ons van een dergelijk geval, ook in ons Moederland te hebben gehoord: maar hier werd de bede niet ingewilligd, met dit gevolg, dat de tegen zijnen dank ontslagene zich aldra opzettelijk weder aan eene misdaad schuldig maakte, van welke hij wist, dat zij niet hooger dan met gevangenis, — maar ook met deze *zeker* — gestraft werd.

Even eens hoorden wij eens van een' Zweedsch officier, die in zijn vijf en zeventigste jaar, na een afzijn van vijftig jaren, zijn vaderland nog eens bezocht, maar niet langer dan veertien dagen daar harden konde, en naar *Nederland* terug keerde, dewijl hij alle zijne oude verwanten, die hem nog gekend hadden, dood vond, en bij de later geborenen blijkbaar onbekend, onbemind maakte.

PINTO EN GARRICK.

De in Engeland van Italiaansche ouders geboren vioolspeler *Thomas Pinto* had zulk eenen trap van bekwaamheid in de uitoefenende toonkunst bereikt, dat, toen *Bach* en *Abel*, om hem eenen strik te spreiden, een concert, waarin de zwarste *passages* onafgebroken op elkander volgden, gecomponeerd hadden, en hem verzochten het te helpen uitvoeren, hij, na een vlugtig overzigt der solo's antwoordde, dat hij het nog dienzelfden avond in de Vauxhall spelen zoude. Hij hield zijn woord, en de beide componisten moesten bekennen, dat de grootste violisten van Europa niet beter zouden gespeeld hebben, wanneer hun ook eene geheele maand ter oefening ware vergund geweest.

Zonderbaar is het, dat deze PINTO, die eene *adagio* met zoo veel en diep gevoel voordroeg, althans in andere de kunst betreffende opzigten, het ongevoeligste hart der wereld had. Toen hij het orchest in den schouwburg, de *Drurylane* genaamd, bestierde, was hij gewoon, bij de hartstogtelijkste plaatsen in de rollen van *Garrick* in slaap te geraken. Die ongevoeligheid was dezen grooten tooneelspeler zoo hinderlijk, dat hij zich geene rust gaf, alvorens, in de plaats van *Pinto*, een ander directeur in het orchest werd aangesteld.

Eene soortgelijke beleediging wedervoer eens *Garrick's* eigenliefde van de zijde eener schildwacht, die aan eene deur op het tooneel gesteld was. Midden in den verlaten toestand en den rouw van Koning *Lear* begon namelijk de soldaat zoo sterk te geeuwen, dat de galerij in een luid gelach uitbarstte, waardoor de goede, oude *Lear* van zijn stuk raakte. Hij beklaagde zich deswege bij den wachthebbenden officier, en bad hem, dat men nooit weder eenen zoo gevoelloozen kerel mogt op het tooneel plaatsen, en het publiek aan het lagchen helpen, terwijl hij, *Garrick*, al zijn kunstvermogen inspande, om hetzelve te doen weenen.

OORDEEL VAN DEN SULTAN MAHMOUD OVER DE FRANSCHE OMWENTELINGEN.

Toen de Fransche Ambassadeur verzocht had, dat de Porte, *Filips*, als koning van Frankrijk erkennen zou, luidde het antwoord dus: »De Ambassadeur van Frankrijk heeft mij verzocht, dat hij zijne vlag mogt veranderen, en dat de Sultan *Mahmoud* den nieuw aangestelden Franschen Koning zoude erkennen. Na lang en rijp beraad heeft hij gezegd: Mijn vriend! gij hadt een driekleurige vlag, en die hebt gij verwisseld met een witte: nu wilt gij de witte weder verwisselen met eene driekleurige, en van zulk eene geringe zaak wilt gij een staatszaak maken. Kies de driekleurige vlag, om dat dit u zoo behaagt, herneem de witte, wanneer gij dat begeeren zult, zoek zelfs een nieuwe vlag uit: maar breek mij het hoofd met zulke dingen niet."

GEZEGDE VAN EEN EINDELIJK BEROEPEN ENGELSCHEN KAPELLAAN.

Men weet, dat men in Engeland vele jaren wachten kan, eer men begunstigd wordt met eene standplaats, en dat de meeste Gemeenten door Kapellanen bediend worden, die een zeer sober inkomen hebben, terwijl de eigenlijke Leeraars hun, dikwijls zeer ruim, inkomen in de stad verteeren. Er zijn voorbeelden, dat men 40 jaren, en langer, de Kapellaandienst heeft waargenomen, eer men eene plaats kreeg, waarvan men genoegzame inkomsten had.

Een, na zoo vele jaren, eindelijk beroepen Kapellaan, zeide daarom te regt: »men heeft mij brood gegeven, nadat »ik reeds al mijne tanden verloren had."

HET GEZELSCHAP WARE VRIENDEN.

Te Londen bestaat, sedert eenigen tijd, eene vereeniging van dieven, die zich den naam hebben gegeven van *Gezelschap ware Vrienden*. Die kring bepaalt zich tot zestig medeleden, die om de maand, in eene kroeg bijeenkomen. Wie zonder geldige reden' wegblijft, wordt met eene geldboete gestraft. Bij de laatste bijeenkomst, ontbraken er *drie en veertig*, doch allen hadden wettige reden' van verschooning: acht waren opgehangen, elf tot *deportatie* veroordeeld, negen voortvlugtig en vijftien zaten in de gevangenis.

Stand der Maan.

7	October	EERSTE KWARTIER.
13	»	VOLLE MAAN.
21	»	LAATSTE KWARTIER.
29	»	NIEUWE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
28 ZATURDAG.	's mor.	5-15	's av.	11-15
29 ZONDAG.	»	6-00	»	12-00
30 MAANDAG.	»	6-51	»	12-51
31 DINGSDAG.	»	7-42	»	1-42

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.